



MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY  
Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

# **Judikatúra súdov EÚ**

## **od 10. mája do 18. júla 2014**

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

**OBSAH**

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	4
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov .....	4
B.	Oblasť: Azyl a víza.....	5
C.	Oblasť: Colná únia .....	5
D.	Oblasť: Dane .....	6
E.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo .....	7
F.	Oblasť: Energetika .....	9
G.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	9
H.	Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť .....	11
I.	Oblasť: Inštitucionálne právo .....	11
J.	Oblasť: Nediskriminácia.....	12
K.	Oblasť: Občianstvo EÚ .....	12
L.	Oblasť: Ochrana osobných údajov.....	13
M.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa .....	14
N.	Oblasť: Prístup k dokumentom .....	15
O.	Oblasť: Poľnohospodárstvo .....	15
P.	Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb .....	16
Q.	Oblasť: Sociálna politika.....	18
R.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika .....	20
S.	Oblasť: Štátna pomoc .....	20
T.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	21
U.	Oblasť: Verejné obstarávanie .....	23
V.	Oblasť: Voľný pohyb osôb .....	24
W.	Oblasť: Voľný pohyb tovaru .....	25
X.	Oblasť: Životné prostredie.....	25
II.	Judikatúra Všeobecného súdu.....	26
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov .....	26
B.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo .....	26
C.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	27
D.	Oblasť: Inštitucionálne právo .....	28
E.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov .....	28
F.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika .....	29
G.	Oblasť: Štátna pomoc .....	30
H.	Oblasť: Verejné obstarávanie .....	31



### UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.



## I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

### A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

#### **C-556/12 TDC** (19. 6. 2014)

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/19/ES – Článok 2 písm. a) – Prístup a používanie špecifických prvkov siete a pridružených prostriedkov – Články 5, 8, 12 a 13 – Právomoc národných regulačných orgánov – Povinnosť týkajúca sa prístupu a používania špecifických prvkov siete a pridružených prostriedkov – Podnik s významným vplyvom na konkrétnom trhu – Osobitná prípojka, ktorá spája rozvádzač v prístupovej sieti a koncový bod siete u koncového užívateľa – Primeranosť povinnosti splniť primerané žiadosti o prístup a používanie špecifických prvkov siete a pridružených prostriedkov – Smernica 2002/21/ES – Článok 8 – Všeobecné ciele pri uskutočňovaní úloh národných regulačných orgánov“*

Vnútroštátny spor sa týkal povinnosti operátora elektronických komunikačných sietí s významným vplyvom na trhu inštalovať na žiadosť iného operátora osobitné prípojky umožňujúce prístup koncových používateľov k sieti z optických vlákien. Súdny dvor objasnil, že prístupová smernica v zásade dovoľuje národnému regulačnému orgánu uložiť takémuto operátorovi povinnosť inštalovať na žiadosť konkurenčných operátorov osobitnú prípojku s určitými parametrami. Regulačný orgán však musí dodržať určité podmienky a povinnosti, ako napr. zohľadniť počiatočnú investíciu vykonanú predmetným operátorom.

#### **C-76/13 Európska komisia v. Portugalská republika** (25. 6. 2014)

*"Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2002/22/ES – Elektronické komunikácie – Siete a služby – Určenie podnikov zodpovedných za povinnosti univerzálnej služby – Nesprávne prebratie – Rozsudok Súdného dvora, ktorým sa rozhodlo o nesplnení povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ods. 2 Zmluvy o fungovaní EÚ – Peňažné sankcie – Penále – Paušálna pokuta "*

Súdny dvor ešte v roku 2010 rozhodol, že Portugalsko si nesplnilo niektoré povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo smernice o univerzálnej službe. Hlavným problémom bolo, že najväčší telekomunikačný operátor v Portugalsku, spoločnosť PTC, zostala aj po prijatí smernice výsostným prevádzkovateľom univerzálnej služby a nebola určená na základe postupov zavedených smernicou. EK preto podala na Súdny dvor žalobu podľa čl. 260 ZFEÚ. Súdny dvor vyhovel žalobe EK, no sumy navrhované EK znížil a uložil Portugalsku povinnosť zaplatiť paušálnu pokutu vo výške 3 milióny eur a penále vo výške 10000 eur. Pri výpočte okrem iného zohľadnil zníženú schopnosť Portugalska platiť ako dôsledok finančnej krízy.

#### **Spojené veci C-358/13 a C 181/14 D. a G.** (10. 7. 2014)

*„Humánne lieky – Smernica 2001/83/ES – Pôsobnosť – Výklad pojmu ‚liek‘ – Dosah kritéria vychádzajúceho zo schopnosti zmeniť fyziologické funkcie – Výrobok na báze aromatických bylín a kanabinoidov – Vylúčenie“*

Proti pánovi D a pánovi G boli vedené trestné konania v súvislosti s obvinením z predaja zmesi aromatických bylín obsahujúcich najmä syntetické kanabinoidy, ktoré nespádali v čase



skutkových okolností vo veci samej do pôsobnosti nemeckého zákona o omamných látkach. Išlo o to, či predaj takýchto zmesí používaných ako náhrada za marihuanu môže viesť k trestnému stíhaniu z dôvodu nelegálneho predaja pochybných liekov. Súdny dvor rozhodol, že pojem liek v práve EÚ nezahŕňa látky, akými sú zmesi aromatických bylín obsahujúce syntetické kanabinoidy, ktorých účinky sa obmedzujú len na zmenu fyziologických funkcií bez toho, aby mali priamy alebo nepriamy prínos pre ľudské zdravie, pričom sú konzumované výlučne z dôvodu vyvolania stavu opojenosti a sú pre ľudské zdravie škodlivé. Podľa Súdneho dvora to platí bez ohľadu na možný následok, že uvádzanie predmetných látok na trh by uniklo akémukoľvek trestnému postihu.

## **B. Oblast: Azyl a víza**

### **C-146/14 PPU Mahdi (5. 6. 2014)**

*„Vízová, azylová, prisťahovalecká politika a iné politiky, ktoré sa týkajú voľného pohybu osôb – Smernica 2008/115/ES – Návrat neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín – Článok 15 – Zaistenie – Predĺženie zaistenia – Povinnosti správneho alebo súdneho orgánu – Súdne preskúmanie – Neexistencia dokladov totožnosti štátneho príslušníka tretej krajiny – Prekážky vykonania rozhodnutia o odsune – Odmietnutie veľvyslanectva dotknutej tretej krajiny vystaviť doklad totožnosti umožňujúci návrat štátneho príslušníka tejto krajiny – Riziko úteku – Odôvodnené predpoklady na odsun – Nedostatok spolupráce – Prípadná povinnosť dotknutého členského štátu vystaviť predbežný doklad o postavení osoby“*

Prejudiciálne konanie sa týkalo návratu štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržoval na území členského štátu. Na bulharskej hranici bol zadržaný muž, ktorý nemal pri sebe doklady a identifikoval sa ako pán Mahdi, sudánsky štátny príslušník. Následne bol umiestnený v zariadení pre dočasné umiestnenie a po uplynutí počiatkovej doby riaditeľ zariadenia požiadal súd, aby *ex offio* nariadil predĺženie zaistenia. Súdny dvor sčasti objasnil, ako sa má postupovať v takýchto prípadoch, a okrem iného rozhodol, že akékoľvek rozhodnutie o predĺžení zaistenia prijaté príslušným orgánom musí mať formu písomného aktu obsahujúceho skutkové a právne dôvody tohto rozhodnutia a že prvotné šesťmesačné obdobie zaistenia nemožno predĺžiť už len z toho dôvodu, že dotknutý štátny príslušník tretej krajiny nemá doklady totožnosti. Súdny dvor navyše v rozsudku spresnil, aké možnosti musí mať vnútroštátny súdny orgán, ktorý rozhoduje o žiadosti o predĺženie zaistenia.

## **C. Oblast: Colná únia**

### **C-480/12 X (15. 5. 2014)**

*„Colný kódex Spoločenstva – Pôsobnosť článku 203 a článku 204 ods. 1 písm. a) nariadenia (EHS) č. 2913/92 – Režim vonkajšieho tranzitu – Vznik colného dlhu z dôvodu nesplnenia povinnosti – Oneskorené predloženie tovaru colnému úradu určenia – Šiesta smernica o DPH – Článok 10 ods. 3 – Spojitosť medzi vznikom colného dlhu a dlhu na DPH – Pojem zdaniteľné transakcie“*

Spoločnosť X zmeškala lehotu, kedy mal byť tovar v režime vonkajšieho tranzitu predložený colnému úradu určenia a vzhľadom na záver colného úradu o nesprávnom ukončení colného



režimu a z toho vyodených dôsledkov bolo od spoločnosti X vyžadované zaplatenie cla a DPH. Podľa Súdneho dvora samotné prekročenie lehoty nevedie k colnému dlhu z dôvodu odňatia predmetného tovaru spod colného dohľadu v zmysle čl. 203 Colného kódexu, ale k colnému dlhu, ktorého základom je čl. 204 Colného kódexu. Nie je potrebné, aby dotknuté osoby poskytli colným orgánom informácie o dôvodoch prekročenia lehoty. Okrem toho, pokiaľ predmetný tovar opustil colné režimy upravené v smernici o DPH, povinnosť platiť DPH vzniká, aj keď colný dlh vznikol výlučne na základe čl. 204 Colného kódexu.

### ***Spojené veci C-129/13 a C-130/13 Kamino International Logistics a Datema Hellmann Worldwide Logistics (3. 7. 2014)***

*„Vyberanie colného dlhu – Zásada dodržiavania práva na obhajobu – Právo byť vypočutý – Osoba, ktorej je určené rozhodnutie o vybratí cla a ktorú colné orgány nevypočuli pred prijatím uvedeného rozhodnutia, ale iba následne po podaní námietky – Porušenie práva na obhajobu – Určenie právnych následkov nedodržania práva na obhajobu“*

Vnútroštátny spor súvisel s výkladom a uplatňovaním práva na obhajobu v rámci Colného kódexu. V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že jednotlivci sa môžu pred vnútroštátnymi súdmi priamo dovoliavať dodržiavania práva na obhajobu správnymi orgánmi, a teda práva každej osoby byť vypočutý pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jej záujmy. Pokiaľ správny orgán nevypočul príjemcu výzvy na zaplatenie, jeho právo na obhajobu bolo porušené, aj keď mal možnosť vyjadriť svoje stanovisko neskôr, hlavne ak nemožno dosiahnuť odklad vykonateľnosti takejto výzvy.

## **D. Oblasť: Dane**

### ***C-461/12 Granton Advertising (12. 6. 2014)***

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Šiesta smernica o DPH – Oslobodenie od dane – Článok 13 časť B písm. d) body 3 a 5 – Pojmy ‚iné cenné papiere‘ a ‚iné prevoditeľné dokumenty‘ – Systém podpory predaja – Rabatová karta – Zdaniteľný základ“*

Prejudiciálne konanie sa týkalo výkladu šiestej smernice, konkrétne či predaj rabatových kariet podlieha zdaneniu. Súdny dvor pripomenul, že otázka zdanenia rabatových kariet závisí od ich ekonomických a právnych vlastností. Vzhľadom na špecifické znaky rabatových kariet v tomto prípade rozhodol, že ich predaj nie je plnením, ktoré má byť oslobodené od DPH, keďže nespadá ani pod „iné cenné papiere“ a ani pod „iné prevoditeľné dokumenty“.

### ***C-183/13 Banco Mais (10. 7. 2014)***

*„Dane – DPH – Smernica 77/388/EHS – Článok 17 ods. 5 tretí pododsek písm. c) – Článok 19 – Odpočet dane zaplatenej na vstupe – Lízingové operácie – Tovary a služby na účely zmiešaného používania – Metódy výpočtu výšky odpočtu DPH, ktoré sa majú uplatniť – Odchylný režim – Podmienky“*

Spor vo veci samej sa týkal metódy výpočtu, ktorá sa má uplatniť na určenie práva na odpočet splatnej alebo zaplatenej DPH pri obstarávaní tovarov alebo služieb používaných súčasne na účely plnení, pri ktorých vzniká právo na odpočet DPH a pri ktorých právo na odpočet DPH nevzniká. Súdny dvor vyhlásil, že členský štát môže zo zákona stanoviť metódu odpočtu, ktorá zohľadňuje osobitné použitie všetkých dotknutých tovarov alebo služieb alebo ich časti. Šiesta



smernica teda nebráni tomu, aby členské štáty v prípade určitého plnenia uplatnili metódu alebo kľúč rozdelenia, ktorý je odlišný od metódy založenej na obrate, pod podmienkou, že táto metóda zaručí presnejšie stanovenie pomernej odpočítateľnej čiastky DPH zaplatenej na vstupe, než to, ktoré vyplýva z použitia metódy založenej na obrate.

**C-48/13 *Nordea Bank Danmark* (17. 7. 2014)**

*„Daňová právna úprava – Sloboda usadiť sa – Vnútroštátna daň z príjmu – Zdaňovanie skupín – Zdaňovanie činnosti zahraničných stálych prevádzkarní spoločností rezidentov – Zamedzenie dvojitého zdanenia prostredníctvom započítania dane (metóda započítania) – Dodatočné zdanenie predtým zohľadnených strát v prípade predaja stálej prevádzkarne spoločnosti v rámci tej istej skupiny, ktorá nepodlieha daňovej právomoci predmetného členského štátu“*

Dánska právna úprava stanovovala, že ak spoločnosť rezident predá stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v inom členskom štáte alebo v inom štáte EHP spoločnosti nerezidentovi v rámci tej istej skupiny, predtým zohľadnené straty prevedenej stálej prevádzkarne sa dodatočne započítajú do zdaniteľného príjmu prevádzkajúcej spoločnosti. Ak však spoločnosť rezident predá stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v inom členskom štáte alebo v inom štáte EHP spoločnosti rezidentovi v rámci tej istej skupiny, o daňovú výhodu spočívajúcu v zohľadnení strát nepríde. Súdny dvor síce uznal odôvodnenia predostreté Dánskom, a to potrebu zabezpečiť vyvážené rozdelenie daňových právomocí medzi členské štáty v súvislosti s predchádzaním daňovým únikom, ale skonštatoval, že táto nespĺňa požiadavky vyplývajúce zo zásady proporcionality, a následne konštatoval, že právo EÚ bráni takejto vnútroštátnej úprave.

**E. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo**

**C-360/13 *Public Relations Consultants Association* (5. 6. 2014)**

*„Autorské práva – Informačná spoločnosť – Smernica 2001/29/ES – Článok 5 ods. 1 a 5 – Rozmnožovanie – Výnimky a obmedzenia – Vytváranie kópií internetovej stránky na obrazovke a vo vyrovnávacej pamäti pevného disku počas prehliadania internetu – Úkon dočasného rozmnožovania – Prechodný alebo náhodný úkon – Integrálna a podstatná časť technologického procesu – Oprávnené použitie – Samostatný hospodársky význam“*

PRCA je organizácia združujúca odborníkov z oblasti public relations, ktorí využívajú službu monitoringu médií, ktorú ponúka skupina spoločností Meltwater. NLA zasa poskytuje kolektívne licencie k obsahu novín. Meltwater súhlasil s nákupom príslušných licencií. NLA sa však domnievala, že nielen Meltwater, ale aj jej zákazníci musia získať súhlas nositeľa autorského práva, aby mohli prijímať službu on-line monitoringu médií. Súdny dvor rozhodol, na rozdiel od tvrdenia NLA, zákazníci Meltwater vzhľadom na znaky použitého on-line technologického riešenia už takýto súhlas nepotrebujú.

**C-360/12 *Coty Germany* (5. 6. 2014)**

*„Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenia (ES) č. 40/94 a 44/2001 – Ochranná známka Spoločenstva – Článok 93 ods. 5 nariadenia (ES) č. 40/94 – Medzinárodná právomoc v oblasti porušenia – Určenie miesta, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá*



*nárok na náhradu škody – Cezhraničná účasť viacerých osôb na tom istom protiprávnom konaní“*

Prejudiciálny návrh bol podaný v rámci sporu iniciovanom spoločnosťou Coty Germany okrem iného vo veci údajného porušenia ochrannej známky Spoločenstva. Súdny dvor sa v tejto veci zaoberal otázkami súdnej právomoci a možnosťami na podanie žaloby o porušení práv vyplývajúcich z ochrannej známky podľa nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva, resp. o náhradu škody podľa nariadenia Brusel I., pričom sa zaoberal výkladom dvoch podobných pojmov v uvedených právnych aktoch. Okrem iného môže byť podľa Súdneho dvora súdna právomoc na základe čl. 93 ods. 5 nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva založená iba v prospech súdov členského štátu, na ktorého území sa žalovaný dopustil údajného protiprávneho aktu.

### **C-345/13 Karen Millen Fashions (19. 6. 2014)**

*„Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Dizajn Spoločenstva – Článok 6 – Osobitý charakter – Odlíšný celkový dojem – Článok 85 ods. 2 – Nezapísaný dizajn Spoločenstva – Platnosť – Podmienky – Dôkazné bremeno“*

V nadväznosti na návrh podaný spoločnosťou KMF, ktorým sa domáha zákazu používania dizajnov spoločnosťou Dunnes, vnútroštátny súd položil Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku ohľadom ochrany nezapísaného dizajnu Spoločenstva. Súdny dvor odpovedal v tom zmysle, že dizajn sa môže považovať za predstavujúci osobitý charakter v takom prípade, ak celkový dojem, ktorý tento dizajn u informovaného užívateľa vyvoláva, je odlišný od dojmu, ktorý vyvoláva u užívateľa jeden alebo viacej skorších individualizovaných dizajnov, a nie kombinácia izolovaných prvkov vytvorených z viacerých skorších dizajnov. Zároveň uviedol, že pri nezapísaných dizajnoch Spoločenstva platí prezumpcia ich platnosti. Na to, aby súd považoval nezapísaný dizajn za platný teda majiteľ tohto dizajnu musí iba uviesť, čo tvorí osobitý charakter tohto dizajnu, t. j. identifikovať jeden alebo viac prvkov dotknutého dizajnu, ktoré mu podľa neho priznávajú osobitý charakter.

### **C-421/13 Apple (10. 7. 2014)**

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranné známky – Smernica 2008/95/ES – Články 2 a 3 – Označenia, ktoré môžu tvoriť ochrannú známku – Rozlišovacia spôsobilosť – Znázornenie zariadenia vlajkovej predajne („flagship store“) prostredníctvom kresby – Zapísanie ako ochrannej známky pre „služby“ týkajúce sa výrobkov, ktoré sa v takej predajni predávajú“*

Spoločnosť Apple sa súdila s nemeckým patentovým úradom a úradom pre ochranné známky, keďže zamietol prihlášku ochrannej známky pozostávajúcej zo znázornenia jej vlajkových obchodov prostredníctvom viacfarebnej kresby, t. j. znázornenia priestorov určených na predaj výrobkov podniku. Súdny dvor okrem iného uviedol, že znázornenie zariadenia predajne, akou je vlajková predajňa spoločnosti Apple, možno za určitých podmienok zapísať ako ochrannú známku, ale musí byť vhodné na odlišenie tovaru alebo služieb jedného podniku od tovaru alebo služieb iných podnikov. Jeho zápisu ako ochrannej známky tiež nesmie brániť žiadny z dôvodov zápisu podľa smernice.





## F. Oblasť: Energetika

### **C-198/12 Európska Komisia v. Bulharská republika (5. 6. 2014)**

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Vnútrotný trh s energiou – Preprava plynu – Nariadenie (ES) č. 715/2009 – Článok 14 ods. 1, článok 16 ods. 1 a článok 16 ods. 2 písm. b) – Povinnosť zaručiť maximálnu kapacitu – Kapacita na virtuálnu prepravu plynu v opačnom smere – Prípustnosť“

EK prostredníctvom žaloby žiadala Súdny dvor, aby konštatoval, že Bulharsko tým, že neposkytlo služby virtuálnej prepravy zemného plynu v opačnom smere všetkým subjektom na trhu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z nariadenia o podmienkach prístupu do prepravných sietí pre zemný plyn. Súdny dvor žalobu EK zamietol, a to z dôvodu, že žiadne z ustanovení nariadenia ani výslovne a ani implicitne nezakotvuje povinnosť poskytovať kapacitu virtuálnej prepravy zemného plynu v opačnom smere.

## G. Oblasť: Hospodárska súťaž

### **C-90/13 P 1. garantovaná v. Európska komisia (15. 5. 2014)**

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Kartely – Výpočet výšky pokuty – Celkový obrat dosiahnutý počas predchádzajúceho účtovného obdobia“

Spoločnosť 1. Garantovaná podala odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu<sup>1</sup>, ktorým tento súd zamietol jej návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia EK týkajúceho sa kartelu, ako aj jej subsidiárny návrh na zníženie pokuty. Zodpovednosť 1. Garantovanej vyplývala z toho, že v relevantnom období bola materskou spoločnosťou NCHZ a. s. Súdny dvor však vyhodnotil všetky odvolacie dôvody ako nedôvodné a odvolanie zamietol.

### **C-557/12 Kone a i. (5. 6. 2014)**

„Článok 101 ZFEÚ – Náhrada škôd spôsobených kartelom zakázaným týmto článkom – Škody, ktoré vznikli v súvislosti s vyššími cenami uplatnenými spoločnosťou z dôvodu zakázaného kartelu, ktorého sa nezúčastnila (Umbrella pricing) – Príčinná súvislosť“

Dodávatelia dcérskej spoločnosti rakúskych železníc v tomto prípade stanovili vzhľadom na kartel na trhu výťahov a eskalátorov vyššiu cenu, hoci sami sa na karteli nezúčastňovali. Uvedený kartel bol sankcionovaný tak zo strany EK, ako aj zo strany rakúskych orgánov. Súdny dvor rozhodol, osoby poškodené zvýšením ceny určitých výrobkov kvôli existencii kartelu musia mať možnosť žiadať od členov kartelu náhradu vzniknutej škody, aj keď nenakupovali od členov kartelu, ale od iných subjektov. Právo EÚ teda bráni takej vnútroštátnej úprave, ktorá, pokiaľ ide o takúto náhradu škody, kategoricky a bez ohľadu na osobitné okolnosti prípadu požaduje existenciu zmluvného vzťahu medzi poškodeným a členmi kartelu.

---

<sup>1</sup> Rozsudok Všeobecného súdu z 12. decembra 2012 vo veci T-392/09 *1. garantovaná v. Európska komisia*, zatiaľ nepublikovaný v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

**C-295/12 P Telefónica a Telefónica de España v. Európska komisia (10. 7. 2014)**

„Článok 102 ZFEÚ – Zneužitie dominantného postavenia – Španielske trhy so širokopásmovým prístupom na internet – Stláčanie cien – Článok 263 ZFEÚ – Preskúmanie zákonnosti – Článok 261 ZFEÚ – Neobmedzená právomoc – Článok 47 Charty – Zásada účinnej súdnej ochrany – Neobmedzená právomoc pri preskúmaní – Výška pokuty – Zásada proporcionality – Zásada zákazu diskriminácie“

Ešte v roku 2007 udelila EK spoločnostiam Telefónica a Telefónica de España<sup>2</sup> pokutu za zneužívanie dominantného postavenia na trhu, voči ktorej podali žalobu na Všeobecný súd. Ten však rozhodnutie EK potvrdil a žalobu zamietol. Podľa Súdneho dvora, ktorý sa vecou zaoberal v odvolacom konaní, Všeobecný súd vykonal hĺbkové posúdenie rozhodnutia EK vo svetle tvrdení odvolateľiek a EK uniesla dôkazné bremeno a dostatočne preukázala možné protisúťažné dopady. Rovnako obmedzenie kartelu na určitú geografickú oblasť nevyklučuje kvalifikáciu porušenia ako „veľmi závažného“. Navyše, argument spoločnosti Telefónica, že nemohla odôvodnene predpokladať príslušnú interpretáciu práva EÚ ohľadne „margin squeeze“ zo strany EK, Súdny dvor zamietol ako neopodstatnený. Preto Súdny dvor odvolanie zamietol.

**C-553/12 P Európska komisia v. DEI (17. 7. 2014)****C-554/12 P Európska komisia v. DEI (17. 7. 2014)**

„Odvolanie – Hospodárska súťaž – Článok 82 ES a článok 86 ods. 1 ES – Zachovanie prednostných práv udelených Helénskou republikou v prospech verejnoprávneho podniku na prieskum a ťažbu v ložiskách hnedého uhlia – Výkon týchto práv – Konkurenčná výhoda na trhu s dodávkami hnedého uhlia a veľkoobchodnom trhu s elektrickou energiou – Zachovanie, rozšírenie alebo posilnenie dominantného postavenia“

Grécko udelilo spoločnosti DEI výlučnú licenciu na prieskum a ťažbu čierneho uhlia. EK v nadväznosti na túto situáciu prijala rozhodnutie, v ktorom konštatovala, že takéto oprávnenie vytvára situáciu nerovnosti príležitostí medzi hospodárskymi subjektmi a umožňuje spoločnosti DEI, aby si udržala a posilnila svoje dominantné postavenie na veľkoobchodnom trhu s elektrickou energiou v Grécku. Proti tomuto rozhodnutiu podala spoločnosť DEI na Všeobecný súd žalobu, ktorý toto rozhodnutie zrušil<sup>3</sup>. Súdny dvor sa nestotožnil s právnym názorom Všeobecného súdu a pripomenul, že EK nie je povinná preukázať existenciu skutočného zneužívania a že jej postačuje dokázať, že existuje potenciálny protisúťažný následok, ktorý môže vyplývať z predmetného štátneho opatrenia a nie je potrebné identifikovať iné zneužitie, než je to, ktoré vyplýva zo situácie vzniknutej na základe predmetného štátneho opatrenia. Rovnako tak Súdny dvor vyhovel odvolaniu EK v súvisiacej veci, týkajúcej sa rozhodnutia EK, ktoré bolo vydané na základe vyššie popísaného rozhodnutia EK.

<sup>2</sup> Rozsudok Všeobecného súdu z 29. marca 2012 vo veci T-336/07 *Telefónica a Telefónica de España v. Európska komisia*, zatiaľ nepublikovaný v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.

<sup>3</sup> Rozsudok Všeobecného súdu z 20. septembra 2012 vo veci T-169/08 *DEI v. Európska komisia*, zatiaľ nepublikovaný v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.



## H. Oblasť: Hospodárska a sociálna súdržnosť

### **C-531/12 P Commune de Millau a SEMEA v. Európska komisia (19. 6. 2014)**

„Odvolaie – Arbitrážna doložka – Zmluva o subvencii týkajúca sa rozvojovej akcie – Vrátenie časti vyplatených preddavkov – Prevzatie dlhu – Právomoc Všeobecného súdu – Premlčanie – Zodpovednosť Komisie“

Svojím odvolaním sa Commune de Millau a SEMEA domáhali zrušenia rozsudku Všeobecného súdu, ktorým tento súd rozhodol, že sú spoločne a nerozdielne povinné zaplatiť EK istinu, ktorú im EK vyplatila ako svoju záruku v rámci financovania poskytnutého spoločnosti SEMEA, spolu s úrokmi z omeškania a úrokmi, ktoré prinesie kapitalizácia úrokov z omeškania po uplynutí lehoty splatnosti. Súdny dvor odvolaniu čiastočne vyhovel. EK totiž nebola vo veci aktívna viac než 12 rokov. Z tohto dôvodu dospel k záveru, že suma úrokov z omeškania, ktoré vznikli počas uvedeného obdobia, je priamym dôsledkom konania EK, a tým pádom jej úroky z omeškania za uvedené obdobie nepatria.

## I. Oblasť: Inštitucionálne právo

### **C-377/12 Európska komisia v. Rada EÚ (11. 6. 2014)**

„Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutie Rady 2012/272/EÚ o podpise rámcovej dohody o partnerstve a spolupráci medzi Európskou úniou a Filipínskou republikou v mene Únie – Voľba právneho základu – Články 79 ZFEÚ, 91 ZFEÚ, 100 ZFEÚ, 191 ZFEÚ a 209 ZFEÚ – Readmisia štátnych príslušníkov tretích krajín – Doprava – Životné prostredie – Rozvojová spolupráca“

EK navrhla zrušenie rozhodnutia Rady EÚ o podpise Rámcovej dohody o partnerstve a spolupráci medzi EÚ a jej členskými štátmi na jednej strane a Filipínskou republikou na strane druhej v mene EÚ. Nesúhlasila totiž s pridaním niektorých právnych základov zo strany Rady EÚ. Súdny dvor EK vyhovel. Rozhodol, že ak sa ustanovenia určitého opatrenia nedajú od iných ustanovení oddeliť ako samostatné ciele, je nevyhnutné prijať opatrenie na právnom základe určenom podľa hlavnej resp. prevažujúcej zložky prijímaného opatrenia. Akonáhle sa cieľ niektorých ustanovení prijímaného opatrenia nedá klasifikovať ani ako druhotný a ani ako nepriamy, potom musíme hovoriť o samostatnom ciele, ktorý si vyžaduje pridanie vlastného právneho základu.

### **C-658/11 Európsky Parlament v. Rada EÚ (24. 6. 2014)**

„Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutie 2011/640/SZBP – Právny základ – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) – Článok 37 ZEÚ – Medzinárodná dohoda týkajúca sa výlučne SZBP – Článok 218 ods. 6 druhý pododsek ZFEÚ – Povinnosť ihneď a v plnom rozsahu informovať Parlament – Článok 218 ods. 10 ZFEÚ – Zachovanie účinkov“

EP sa domáhal zrušenia rozhodnutia Rady EÚ o uzavretí Dohody medzi EÚ a Mauríciom o podmienkach osôb podozrivých z pirátstva po ich odovzdaní. Na podporu svojej žaloby EP uvádzal dva žalobné dôvody, a to po prvé, že dohoda bola uzatvorená na nesprávnom právnom základe, a po druhé, že Rada EÚ porušila svoju informačnú povinnosť voči EP. Súdny dvor prvú výhradu odmietol, avšak uznal dôvodnosť druhého žalobného dôvodu, keďže EP musí byť



v takýchto situáciách „ihneď a v plnom rozsahu informovaný“, a to „vo všetkých etapách konania“. Nakoľko sa tak v tomto prípade nestalo, napadnuté rozhodnutie Súdny dvor zrušil, avšak účinky rozhodnutia ponechal v platnosti bez obmedzenia.

## **J. Oblasť: Nediskriminácia**

### **C-356/12 Glatzel (22. 5. 2014)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Doprava – Smernica 2006/126/ES – Príloha III bod 6.4 – Platnosť – Charta základných práv Európskej únie – Článok 20, článok 21 ods. 1 a článok 26 – Dohovor Organizácie Spojených národov o právach osôb so zdravotným postihnutím – Vodičský preukaz – Telesná a duševná spôsobilosť viesť motorové vozidlo – Minimálne požiadavky – Ostrosť zraku – Rovnosť zaobchádzania – Nemožnosť výnimky – Proporcionalita“

V rámci konania o opätovné vydanie vodičského preukazu vnútroštátny súd požiadal Súdny dvor o posúdenie platnosti smernice o vodičských preukazoch z dôvodu, že požiadavka zrakovej ostroti v prílohe III tejto smernice predstavuje zásah do základných práv zabezpečených Chartou. Súdny dvor rozhodol, že vzhľadom na objektívne odôvodnenie s ohľadom na imperatívne požiadavky bezpečnosti cestnej premávky a na to, že zákonodarca EÚ disponuje širokou mierou voľnej úvahy, neexistuje žiadna skutočnosť, ktorá by mohla ovplyvniť platnosť prílohy III tejto smernice.

## **K. Oblasť: Občianstvo EÚ**

### **C-507/12 Saint Prix (19. 6. 2014)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 45 ZFEÚ – Smernica 2004/38/ES – Článok 7 – Pojem ‚pracovník‘ – Občianka Európskej únie, ktorá prestala pracovať z dôvodu telesných obmedzení v pokročilom štádiu tehotenstva a po pôrode“

V tejto veci britské orgány odmietli priznať francúzskej štátnej príslušníčke, ktorá pracovala v Británii, no vo vysokom štádiu tehotenstva pracovať prestala, príspevok k príjmu z dôvodu, že ako nepracujúcu ju nemožno klasifikovať ako „pracovníka“. Súdny dvor konštatoval, že žena, ktorá sa vzdá práce alebo jej hľadania z telesných obmedzení v pokročilom štádiu tehotenstva a po pôrode, si zachováva postavenie „pracovníka“, pokiaľ začne opäť pracovať alebo si nájde iné zamestnanie v primeranom časovom období po narodení svojho dieťaťa. Dĺžku primeraného časového obdobia musí zohľadniť vnútroštátny súd s ohľadom na všetky osobitné okolnosti veci a vnútroštátne pravidlá, ktoré upravujú dĺžku materskej dovolenky v súlade s príslušnou smernicou.

### **C-244/13 Ogieriakhi (10. 7. 2014)**

„Prejudiciálne konanie – Smernica 2004/38/ES – Článok 16 ods. 2 – Právo na trvalý pobyt rodinných príslušníkov občana Únie, ktorí sú štátnymi príslušníkmi tretej krajiny – Skončenie spolužitia manželských partnerov – Okamžité začatie spolužitia s inými partnermi počas nepretržitého päťročného obdobia pobytu – Nariadenie (EHS) č. 1612/68 – Článok 10 ods. 3 – Podmienky – Porušenie práva Únie členským štátom – Preskúmanie povahy



*predmetného porušenia – Nevyhnutnosť podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania“*

Pánovi Ogieriakhimu bola zamietnutá žiadosť o udelenie trvalého povolenia na pobyt v Írsku z dôvodu, že neexistoval dôkaz, ktorý by preukazoval, že teraz už jeho bývalá manželka, francúzska štátna príslušníčka, vykonávala v tomto členskom štáte počas uvedeného obdobia práva, ktoré jej vyplývali zo Zmluvy. Súdny dvor rozhodol, že štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa počas nepretržitého obdobia piatich rokov zdržiaval v členskom štáte ako manžel občana EÚ, ktorý je pracovníkom v uvedenom členskom štáte, treba považovať za osobu, ktorá nadobudla právo na trvalý pobyt, a to bez ohľadu na skutočnosť, že počas uvedeného obdobia sa manželia rozhodli žiť oddelene a ubytovanie, v ktorom tento príslušník tretej krajiny býval, mu už neposkytovala ani nedala k dispozícii manželská partnerka, ktorá je občiankou EÚ. V súvislosti s určením, či je samotné polozenie prejudiciálnej otázky v konaní o náhradu škody spôsobenej porušením práva EÚ ako také rozhodujúcim faktorom pre určenie toho, či došlo alebo nedošlo k zjavnému porušeniu práva EÚ členským štátom, Súdny dvor objasnil, že tomu tak nie je.

## **L. Oblasť: Ochrana osobných údajov**

### ***C-131/12 Google Spain a Google (13. 5. 2014)***

*„Osobné údaje – Ochrana fyzických osôb pri spracovaní týchto údajov – Smernica 95/46/ES – Články 2, 4, 12 a 14 – Vecná a územná pôsobnosť – Internetové vyhľadávače – Spracovanie údajov obsiahnutých na webových stránkach – Vyhľadávanie, indexácia a uchovávanie týchto údajov – Zodpovednosť poskytovateľa vyhľadávača – Prevádzkareň na území členského štátu – Rozsah povinností tohto poskytovateľa a práv dotknutej osoby – Charta základných práv Európskej únie – Články 7 a 8“*

Pán Costeja González sa domáhal toho, aby odkazy súvisiace s predajom jeho nehnuteľností na dražbe, ktorý súvisel s uplatnením záložného práva v rámci vymáhania dlhov vyplývajúcich zo sociálneho zabezpečenia, ktoré sa zjavia po zadaní jeho mena do vyhľadávača Google, boli odstránené. Súdny dvor *inter alia* rozhodol, že poskytovateľ vyhľadávača je za určitých podmienok povinný odstrániť zo zoznamu výsledkov, ktoré sa zobrazia v nadväznosti na vyhľadávanie uskutočnené na základe zadania mena určitej osoby, odkazy na webové stránky uverejnené tretími osobami, ktoré obsahujú informácie týkajúce sa uvedenej osoby. Takáto povinnosť môže byť daná dokonca aj vtedy, ak je uverejnenie informácií na webových stránkach tretích osôb ako také v súlade s právnymi predpismi. Pripomenul však, že hoci práva dotknutej osoby vo všeobecnosti prevažujú nad záujmom používateľov internetu, vzhľadom na okolnosti môže tento záujem v konkrétnom prípade nad základnými právami dotknutej osoby prevážiť. Súdny dvor napokon uviedol, že spracovanie osobných údajov, ktoré bolo pôvodne v súlade s právnymi predpismi, sa môže časom a za určitých podmienok stať nezlučiteľným s príslušnou smernicou.



## M.Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

### **C-359/12 Timmel** (15. 5. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Smernica 2003/71/ES – Článok 14 ods. 2 písm. b) – Nariadenie (ES) č. 809/2004 – Článok 22 ods. 2 a článok 29 ods. 1 – Základný prospekt – Dodatky k prospektu – Konečné podmienky – Dátum a spôsob uverejnenia požadovaných informácií – Podmienky uverejnenia v elektronickej podobe“

Pán Timmel chcel odstúpiť od zmluvy, prostredníctvom ktorej upísal 40 000 kusov cenných papierov z dôvodu, že ponuka bola predložená bez toho, aby boli riadne uverejnené niektoré relevantné informácie. Súdny dvor skonštatoval, *inter alia*, že informácie, ktoré síce v čase uverejnenia základného prospektu ešte neboli známe, ale v čase uverejnenia dodatku k tomuto prospektu už známe boli, musia byť podľa práva EÚ uverejnené v tomto dodatku, ak predstavujú novú významnú skutočnosť, vecnú chybu alebo nepresnosť, ktoré môžu ovplyvniť hodnotenie cenných papierov. Okrem toho, požiadavka sprístupnenia nie je splnená, pokiaľ na internetovej stránke sprístupnenia existuje registračná povinnosť doplnená o doložku o vylúčení zodpovednosti a povinnosť uviesť e-mailovú adresu, prípadne pokiaľ je tento elektronický prístup platený alebo pokiaľ je bezplatné prezretie prospektu obmedzené na dva dokumenty mesačne. Navyše, základný prospekt musí byť sprístupnený verejnosti tak v sídle emitenta, ako aj v kanceláriách finančných sprostredkovateľov.

### **C-169/14 Sánchez Morcillo a Abril García** (5. 6. 2014 a 17. 7. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Článok 7 – Charta základných práv EÚ – Článok 47 – Spotrebiteľské zmluvy – Zmluva o hypotekárnom úvere – Nekalé podmienky – Konanie o výkone rozhodnutia týkajúceho sa nehnuteľnosti zaťaženej hypotékou – Právo podať odvolanie“

V tejto veci sa Súdny dvor zaoberal otázkou, či právo EÚ, konkrétne systém ochrany spotrebiteľa vytvorený smernicou 93/13/EHS v spojení s čl. 47 Charty, bráni španielskej vnútroštátnej úprave, ktorá v konaní o výkone záložného práva umožňuje podať odvolanie proti prvostupňovému exekučnému rozhodnutiu len oprávnenému, ale nie povinnému. Súdny dvor najprv uznesením vyhovel žiadosti vnútroštátneho súdu o skrátené konanie, a to z dôvodu, že osobám, ktorých práva boli predmetom vnútroštátneho konania, hrozila strata hlavného obydlija, čo obzvlášť ohrozovalo postavenie ich a ich rodín. Takáto strata by navyše nemohla byť v budúcnosti zvrátená ani v prípade, ak by sa ukázalo, že výkon rozhodnutia bol založený na zmluve obsahujúcej nekalé zmluvné podmienky. Dotknuté osoby by tak mohli nanajvýš získať náhradu škody. Vo veci samej napokon Súdny dvor dospel k záveru, že španielska úprava odporuje požiadavke rovnosti zbraní a nezodpovedá zásade efektivity ochrany práv spotrebiteľov.

### **C-459/13 Široká** (17. 7. 2014)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania - Ochrana verejného zdravia - Vnútroštátna právna úprava stanovujúca povinné očkovanie maloletých detí - Právo rodičov odmietnuť toto očkovanie - Článok 168 ZFEÚ - Charta základných práv Európskej únie - Články 33 a 35 - Vykonalie práva Únie – Neexistencia - Zjavný nedostatok právomoci Súdneho dvora“



Predmetné konanie sa týkalo prejudiciálnych otázok predložených Najvyšším súdom SR, ktorými sa pýtal, či z práva EÚ, konkrétne z čl. 168 ZFEÚ alebo z Charty, vyplýva povinnosť očkovania. Súdny dvor povedal, že z čl. 168 ZFEÚ nevyplýva pre členské štáty žiadna povinnosť, pokiaľ ide o očkovanie. Podľa Súdneho dvora rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktorým mu vec predložil, neobsahuje nič, na základe čoho by bolo možné konštatovať súvislosť s právom EÚ, preto nie je možné v danom prípade uplatniť ani ustanovenia Charty. Súdny dvor preto rozhodol, že nie je príslušný na zodpovedanie prejudiciálnych otázok.

## **N. Oblasť: Prístup k dokumentom**

### ***C-350/12 P Rada EÚ v. in 't Veld (3. 7. 2014)***

*„Odvolanie – Prístup k dokumentom inštitúcií – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Článok 4 ods. 1 písm. a) tretia zarážka, článok 4 ods. 2 druhá zarážka a článok 6 – Stanovisko právneho servisu Rady týkajúce sa začatia rokovaní s cieľom uzatvoriť medzinárodnú dohodu – Výnimky z práva na prístup – Ochrana verejného záujmu pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy – Ochrana právnych stanovísk – Rozhodnutie o čiastočnom zamietnutí prístupu“*

Rada EÚ sa odvolaním domáhala zrušenia rozsudku Všeobecného súdu<sup>4</sup>, ktorým tento súd čiastočne zrušil jej rozhodnutie, ktorým bol pani S. in 't Veld zamietnutý úplný prístup k dokumentu, ktorý obsahuje stanovisko právneho servisu Rady EÚ k odporúčaniu EK Rade EÚ o povolení na začatie rokovaní medzi EÚ a USA o uzatvorení medzinárodnej dohody. Súdny dvor odvolanie zamietol a rozsudok potvrdil z dôvodu, že Všeobecný súd správne rozhodol, že Rada EÚ nepreukázala, že povolenie čiastočného prístupu k tomuto dokumentu by mohlo konkrétne a skutočne poškodiť verejný záujem. Konkrétna a predvídateľná hrozba porušenia predmetného záujmu nemôže byť preukázaná len obavou, že občanom budú prezradené rozdielne názory inštitúcií týkajúce sa právneho základu medzinárodnej činnosti EÚ a vzniknú tak pochybnosti o zákonnosti tejto činnosti.

## **O. Oblasť: Poľnohospodárstvo**

### ***C-135/13 Szatmári Malom (15. 5. 2014)***

*„Poľnohospodárstvo – EPFRV – Nariadenie (ES) č. 1698/2005 – Články 20, 26 a 28 – Pomoc zameraná na modernizáciu poľnohospodárskych podnikov a pomoc na pridávanie hodnoty do poľnohospodárskych produktov a produktov lesného hospodárstva – Podmienky oprávnenosti – Právomoc členských štátov – Pomoc poskytovaná na modernizáciu existujúcich kapacít mlynov – Mlyny nahradené jediným novým mlynom bez zvýšenia kapacity – Vylúčenie – Zásada rovnosti zaobchádzania“*

Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Szatmári Malom a maďarskou Agentúrou pre poľnohospodárstvo a rozvoj vidieka, ktorého predmetom je rozhodnutie tejto agentúry odmietajúce poskytnúť uvedenej spoločnosti pomoc z EPFRV. Spoločnosť Szatmári Malom podala žiadosť o pomoc na pridávanie hodnoty do poľnohospodárskych produktov. Podľa uvedenej žiadosti zamýšľala vybudovať nový mlyn, ktorý by zahŕňal kapacity troch

---

<sup>4</sup> Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. mája 2012 vo veci T-529/09 *in't Veld v. Rada EÚ*, zatiaľ nepublikovaný v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu.



existujúcich mlynov, ktorých činnosť mala byť ukončená, pričom nový mlyn by paralelne pokračoval v činnosti. Tejto žiadosti nebolo vyhovené so zdôvodnením, že pomoc možno poskytnúť len na modernizáciu existujúcich mlynov, a nie na vybudovanie nového mlynu na novom mieste. Súdny dvor vykladal pojem zlepšenie celkovej výkonnosti poľnohospodárskeho podniku v zmysle čl. 20 písm. b) bod iii) a čl. 28 ods. 1 písm. a) nariadenia o podpore rozvoja vidieka a posudzoval, ktoré z uvedených ustanovení možno uplatniť na operáciu, ktorou podnik prevádzkujúci mlyny ukončí činnosť pôvodných mlynov a nahradí ich novým mlynom bez rozšírenia existujúcej kapacity.

### **C-105/13 Vonk Noordegraaf (5. 6. 2014)**

*„Poľnohospodárstvo – Spoločná poľnohospodárska politika – Režim jednotnej platby – Nariadenie (ES) č. 73/2009 – Články 34, 36 a 137 – Platobné nároky – Vymeriavací základ – Prémie vyplatené na hovädzí dobytok a pozemky v držbe poľnohospodára počas referenčného obdobia – Zmena spôsobu stanovenia plochy poľnohospodárskych pozemkov – Zníženie počtu hektárov, na ktoré možno poskytnúť podporu – Žiadosť poľnohospodára o zníženie počtu jeho platobných nárokov a o zvýšenie ich jednotkovej hodnoty – Nariadenie (ES) č. 796/2004 – Článok 73a ods. 2a – Prípustnosť“*

Pán Vonk Noordegraaf sa súdil s holandským štátnym tajomníkom pre hospodárske záležitosti vo veci úpravy jednotných platobných nárokov pána Vonka Noordegraafa v nadväznosti na zmenu spôsobu stanovenia plôch, na ktoré možno poskytnúť podporu, a na žiadosť o prepočítanie uvedených nárokov. Súdny dvor rozhodol, že platobné nároky poľnohospodára sa majú prepočítať, ak sa v rámci pôvodného stanovenia jeho platobných nárokov referenčná suma tohto poľnohospodára vydela príliš vysokým počtom hektárov z dôvodu spôsobu stanovenia poľnohospodárskych plôch uplatňovaného v dotknutom členskom štáte.

### **C-391/13 P Grécka republika v. Európska komisia (10. 7. 2014)**

*„Odvolanie – EPUZF, EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Olivový olej – Orná pôda – Zjavne nesprávne posúdenie – Zvýšenie sadzby paušálnej opravy v prípade opakovaného porušenia – Vplyv reformy SPP na paušálnu opravu – Proporcionalita – Povaha výdavkov určených na zavedenie GIS pestovanie olív“*

EK vykonala v roku 2007 dve vyšetrovania, v rámci ktorých odhalili nedostatky v kontrolách vykonaných gréckymi štátnymi orgánmi. Preto EK uplatnila opravu na výdavky deklarované Gréckom v rámci EPUZF, EPZF a EPFRV vo výške viac ako 250 miliónov €. Grécko rozhodnutie EK neúspešne napadlo žalobou na Všeobecnom súde. Týmto rozsudkom Súdny dvor potvrdil rozsudok Všeobecného súdu a odvolanie zamietol. Grécko sa svojím odvolaním totiž sčasti len snažilo spochybníť prvostupňové posúdenie skutkového stavu, čo je neprípustné, a sčasti napádalo závery Všeobecného súdu, s ktorými sa Súdny dvor stotožnil.

## **P. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb**

### **C-156/13 Digibet a Albers (12. 6. 2014)**

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Slobodné poskytovanie služieb – Článok 56 ZFEÚ – Hazardné hry – Právna úprava stanovujúca zákazy týkajúce sa hazardných hier na*





*internete, ktoré sa počas obmedzeného obdobia neuplatnili v jednom štátnom útvare členského štátu s federálnou štruktúrou – Koherencia – Proporcionalita“*

Základom sporu v tejto veci bol zákaz spoločnosti Digibet ponúkať hazardné hry na internete za úhradu osobám nachádzajúcim sa na nemeckom území. Keďže však jedna konkrétna nemecká spolková krajina mala odlišnú, a to liberálnejšiu úpravu, táto skutočnosť mohla podľa nemeckého súdu viesť k tomu, že obmedzenia usporadúvania a propagácie na internete, ktoré pre hazardné hry platia v iných spolkových krajinách, nemožno uplatniť z dôvodu rozporu s právom EÚ, takže pre zákaz sprostredkúvania a organizovania hazardných hier on-line by už neexistoval nijaký právny základ. Súdny dvor rozhodol, že zvyšné spolkové krajiny nemusia zmierňovať svoju legislatívnu úpravu, nakoľko sporné obmedzenie je odôvodniteľné a uplatňovanie miernejšej legislatívy v jednej zo spolkových krajín bolo časovo a geograficky obmedzené. To, či je vnútroštátna úprava proporcionálna, nechal Súdny dvor na zváženie vnútroštátnemu súdu.

### **C-53/13 Strojírny Prostějov a ACO Industries Tábor (19. 6. 2014)**

*„Slobodné poskytovanie služieb – Agentúra dočasného zamestnávania – Pridelenie pracovníkov agentúrou usadenou v inom členskom štáte – Obmedzenie – Podnik využívajúci pracovnú silu – Zrážka dane z príjmu týchto pracovníkov – Povinnosť – Úhrada do štátneho rozpočtu – Povinnosť – Prípád pracovníkov pridelených vnútroštátnou agentúrou – Neexistencia takýchto povinností“*

Česká právna úprava zavádzala rozdielne zaobchádzanie medzi situáciou českého podniku, ktorý využíva služby českej agentúry dočasného zamestnávania, a situáciou českého podniku, ktorý využíva služby agentúry usadenej v inom členskom štáte. Iba v druhom uvedenom prípade totiž český podnik musel vykonať zrážku dane z príjmov splatnej pracovníkmi. Súdny dvor rozhodol, že takáto vnútroštátna úprava je v rozpore s právom EÚ, keďže predstavuje prekážku slobodného poskytovania služieb, ktorú nebolo možné odôvodniť odôvodneniami uvedenými Českou republikou.

### **C-83/13 Fonnship a Svenska Transportarbetarförbundet (8. 7. 2014)**

*„Námorná doprava – Slobodné poskytovanie služieb – Nariadenie (EHS) č. 4055/86 – Uplatniteľnosť na dopravu vykonávanú z alebo do členských štátov Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) prostredníctvom plavidiel, ktoré sa plavia pod vlajkou tretej krajiny – Odborové protestné akcie vykonávané v prístavoch takého štátu v prospech štátnych príslušníkov tretích krajín zamestnaných na týchto lodiach – Absencia vplyvu štátnej príslušnosti týchto pracovníkov a lodí na uplatniteľnosť práva Únie“*

Nórska spoločnosť Fonnship sa súdila so švédskymi odborovými organizáciami, ktoré organizovali protestné akcie, ktoré údajne narušili poskytovanie služieb prostredníctvom jej plavidla plaviaceho sa pod panamskou vlajkou. V tomto spore vystala otázka, či sa takáto spoločnosť ako Fonnship môže dovoliť slobodného poskytovania služieb na výkon tejto hospodárskej činnosti. Súdny dvor objasnil, že spoločnosť usadená v štáte, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o EHP, a vlastniaca plavidlo, ktoré pláva pod vlajkou tretej krajiny, prostredníctvom ktorého sú poskytované služby námornej dopravy z alebo do štátu EHP, sa v zásade môže dovoliť slobodného poskytovania služieb. Podmienkou ale je, že túto



spoločnosť možno z dôvodu jej prevádzkovania predmetného plavidla kvalifikovať ako poskytovateľa týchto služieb a že príjemcovia týchto služieb sú usadení v iných štátoch EHP, než je štát, v ktorom je usadená uvedená spoločnosť. Ako irelevantnú Súdny dvor v tejto súvislosti posúdil štátnu príslušnosť členov posádky, ako aj vlajku, pod ktorou sa uvedené plavidlo plaví.

## **Q. Oblasť: Sociálna politika**

### **C-539/12 Lock (22. 5. 2014)**

*„Sociálna politika – Organizácia pracovného času – Smernica 2003/88/ES – Právo na platenú dovolenku za kalendárny rok – Zloženie odmeny – Základná mzda a provízia podľa dosiahnutého obratu“*

Návrh bol predložený v rámci sporu medzi pánom Lockom a jeho zamestnávateľom, British Gas, v súvislosti s odmenami vyplatenými počas jeho platenej dovolenky za kalendárny rok. Odmena pána Locka sa zvyčajne skladá zo základnej mzdy a z provízie, no keďže pán Lock počas platenej dovolenky nevykonával nijakú prácu, nebol schopný zarobiť províziu. Táto okolnosť mala na príjem pána Locka v období po jeho dovolenke nepriaznivý dosah. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že také vnútroštátne právo a prax, podľa ktorých pracovník, ktorého odmena sa skladá na jednej strane zo základnej mzdy a na druhej strane z provízie, ktorej výška sa vypočíta na základe zmlúv uzavretých zamestnávateľom z dôvodu predajov uskutočnených týmto pracovníkom, má nárok počas svojej platenej dovolenky za kalendárny rok iba na odmenu zloženú výlučne z jeho základnej mzdy, je v rozpore s právom EÚ.

### **C-255/13 I (5. 6. 2014)**

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Článok 19 ods. 1 a článok 20 ods. 1 a 2 – Nariadenie (ES) č. 987/2009 – Článok 11 – Štátny príslušník členského štátu poistený v štáte bydliska – Postihnutie vážnou a náhlou chorobou v čase dovolenky v druhom členskom štáte – Osoba nútená zostať v tomto druhom štáte jedenásť rokov z dôvodu svojej choroby a dostupnosti špecializovanej zdravotnej starostlivosti v blízkosti miesta, kde býva – Poskytovanie vecných dávok v tomto druhom štáte – Pojmy ‚bydlisko‘ a ‚pobyt‘“*

V tomto prejudiciálnom konaní sa Súdny dvor v súvislosti s otázkou krytia nákladov súvisiacich s liečbou pacienta musel vysporiadať s definíciou pobytu a bydliska v situácii, keď občan jedného členského štátu šiel na dovolenku do iného členského štátu, v ktorom bol z dôvodu vážnej a nečakanej choroby nútený zostať jedenásť rokov. Súdny dvor rozhodol, že v takomto prípade sa táto osoba musí považovať za osobu, ktorá má „pobyt“ v tomto druhom členskom štáte, napriek tomu, že má obvyklé centrum záujmov v prvom členskom štáte. Je úlohou vnútroštátneho súdu, aby určil obvyklé centrum záujmov tohto štátneho príslušníka, keďže samotná okolnosť, že tento štátny príslušník zostáva v druhom členskom štáte počas dlhého obdobia, sama osebe nestačí na záver, že má v tomto štáte bydlisko.

**C-118/13 Bollacke (12. 6. 2014)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 2003/88/ES – Organizácia pracovného času – Platená dovolenka za kalendárny rok – Peňažná náhrada v prípade úmrtia“

Pani Bollacke žiadala od bývalého zamestnávateľa jej zosnulého manžela peňažnú náhradu za nevyčerpanú platenú dovolenku pána Bollacke za kalendárny rok v čase jeho úmrtia. Zamestnávateľ žiadosť zamietol z dôvodu pochybnosti o existencii dedičského nároku. Súdny dvor objasnil, že také vnútroštátne predpisy alebo prax, ktoré stanovujú, že nárok na platenú dovolenku za kalendárny rok zanikne bez vzniku nároku na peňažnú náhradu z titulu nevyčerpanej dovolenky, ak sa pracovný pomer skončí z dôvodu úmrtia zamestnanca, odporujú právu EÚ a získanie takejto náhrady nemôže závisieť od predbežnej žiadosti dotknutej osoby.

**C-362/13 Fiamingo a i. (3. 7. 2014)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Smernica 1999/70/ES – Rámcová dohoda o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP – Odvetvie námornej dopravy – Trajekty, ktoré premávajú na trase medzi dvoma prístavmi nachádzajúcimi sa v rovnakom členskom štáte – Opätovne uzatvárané pracovné zmluvy na dobu určitú – Doložka 3 bod 1 – Pojem ‚pracovná zmluva na dobu určitú‘ – Doložka 5 bod 1 – Opatrenia zamerané na predchádzanie zneužitiu zmlúv na dobu určitú – Sankcie – Premena na pracovnoprávny vzťah na dobu neurčitú – Podmienky“

Vnútroštátny súd si pri kvalifikácii pracovných zmlúv námorníkov nebol istý, že či sa Rámcová dohoda o práci na dobu určitú uplatňuje na pracovnoprávne vzťahy uzavreté v odvetví námornej dopravy. Ak by to tak totiž bolo, mohlo by sa ukázať, že podmienky zamestnávania na dobu určitú upravené v talianskom zákonníku o námornej a leteckej doprave by boli v rozpore s rámcovou dohodou. Súdny dvor rozhodol, po prvé, že rámcová dohoda sa uplatňuje aj na námorníkov v rámci pracovnej zmluvy na dobu určitú na trajektoch, ktoré premávajú na námornej trase medzi dvoma prístavmi nachádzajúcimi sa v rovnakom členskom štáte. Po druhé, vnútroštátna úprava stanovujúca, že pracovné zmluvy na dobu určitú musia uvádzať ich dĺžku, ale nie ich dátum skončenia, a že pracovné zmluvy na dobu určitú sa premenia na pracovnoprávny vzťah na dobu neurčitú iba v prípade, ak dotknutý pracovník bol nepretržite zamestnaný podľa takých zmlúv rovnakým zamestnávateľom počas dlhšieho obdobia než jeden rok, pričom pracovnoprávny vzťah sa považuje za nepretržitý, ak jednotlivé pracovné zmluvy na dobu určitú oddeľuje obdobie nanajvýš 60 dní, je v zásade v súlade s právom EÚ.

**C-173/13 Leone (17. 7. 2014)**

„Sociálna politika – Článok 141 ES – Rovnosť odmeňovania pracovníkov ženského a mužského pohlavia – Odchod do predčasného dôchodku s okamžitým nárokom na dôchodok – Zvýhodnenie na účely výpočtu dôchodku – Výhody priznané predovšetkým štátnym zamestnancom ženského pohlavia – Nepriama diskriminácia – Objektívne odôvodnenie – Skutočná snaha o dosiahnutie uvedeného cieľa – Koherentnosť pri uplatnení – Článok 141 ods. 4 ES – Opatrenia na kompenzáciu nevýhod pracovníkov ženského pohlavia v profesijnej kariére – Neuplatniteľnosť“



Národný dôchodkový fond zamestnancov nepriznal pánovi Leone predčasný dôchodok s okamžitým nárokom na dôchodok a zvýhodnenie za odpracované roky na účely výpočtu jeho dôchodku z dôvodu, že pán Leone neprerušil svoju pracovnú činnosť pri každom z jeho troch detí, čím nesplnil požiadavku vyplývajúcu z vnútroštátneho práva. Súdny dvor rozhodol, že takáto vnútroštátna úprava vedie k nepriamej diskriminácii v odmeňovaní medzi pracovníkmi ženského a mužského pohlavia. Takéto nerovné zaobchádzanie, ktoré vyplýva z podmienky prerušenia pracovnej činnosti a ktoré ženské zamestnankyne spĺňajú automaticky z dôvodu povinnej materskej dovolenky, nie je možné odôvodniť, keďže predmetné ustanovenia vnútroštátneho práva nesledujú legitímny cieľ sociálnej politiky, na ktorý sa Francúzsko odvolalo a ktorý nebol uplatňovaný systematickým a koherentným spôsobom.

## **R. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika**

### **C-314/13 Peftiev a i. (12. 6. 2014)**

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Bielorusku – Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov – Výnimky – Platba honorárov za právne služby – Voľná úvaha príslušného vnútroštátneho orgánu – Právo na účinnú súdnu ochranu – Vplyv nezákonného pôvodu finančných prostriedkov – Neexistencia“*

Žalobcovia vo vnútroštátnom spore boli zapísaní na zoznam osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia uplatniteľné v členských štátoch EÚ. Zo zámerom namietat' voči týmto reštriktívnym opatreniam sa obrátili na advokátsku kanceláriu, ktorá podala na Všeobecný súd žaloby o neplatnosť. Vzhľadom na zmrazenie účtov a odmietnutie udelenia výnimky na základe toho, že existovalo podozrenie o ilegálnom pôvode peňažných prostriedkov, žalobcovia nemohli poskytnuté služby uhradiť. Súdny dvor rozhodol, že pri rozhodovaní o žiadosti o výnimku nemá príslušný vnútroštátny orgán neobmedzenú voľnú úvahu. Je pravdou, že má právo overiť a stanoviť podmienky, ktoré považuje za primerané najmä na zabezpečenie toho, aby cieľ uložených sankcií nebol zmarený a aby udelená výnimka nebola zneužitá. Na druhej strane však udelenie výnimky podľa Súdneho dvora nemožno podmieňovať pôvodom finančných prostriedkov a ich prípadným nezákonným nadobudnutím.

## **S. Oblasť: Štátna pomoc**

### **C-184/11 Európska komisia v. Španielske kráľovstvo (13. 5. 2014)**

*„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Rozsudok Súdneho dvora určujúci nesplnenie povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ZFEÚ – Štátna pomoc – Vymáhanie – Protiprávny režim pomoci, nezlučiteľný s vnútorným trhom – Individuálna pomoc priznaná v rámci tohto režimu – Peňažné sankcie“*

EK sa domáhala žalobou, aby Súdny dvor určil, že Španielsko si porušilo svoje povinnosti tým, že neprijalo všetky potrebné opatrenia na vykonanie rozsudku Súdneho dvora z roku 2006<sup>5</sup>, ktorý sa týkal nesplnenia povinností vyplývajúcich z rozhodnutia EK o schéme štátnej pomoci, ktorú Španielsko poskytlo podnikom z Álava vo forme daňovej úľavy. Súdny dvor vyhovel

<sup>5</sup> Rozsudok Súdneho dvora ES zo 14. decembra 2006 v spojených veciach C-485/03 až C-490/13 *Komisia Európskych spoločenstiev v. Španielske kráľovstvo*, Zb. 2006, s. I-11887.



žalobe EK a uložil Španielsku paušálnu pokutu 30 miliónov eur. Okrem iného sa v tomto konaní potvrdilo, že EK nevezme žalobu podľa čl. 260 ZFEÚ späť v časti o paušálnej pokute ani v prípade, ak počas súdneho konania dôjde na strane členského štátu k splneniu povinností. Zároveň Súdny dvor poukázal na opakované nedodržania vymáhania neoprávnenej štátnej pomoci zo strany Španielska v iných prípadoch.

### **C-547/11 Európska komisia v. Talianska republika (5. 6. 2014)**

*„Nesplnenie povinnosti členským štátom – štátna pomoc – Rozhodnutia 2006/323/ES a 2007/375/ES – Oslobodenie minerálnych olejov používaných ako palivo na výrobu oxidu hlinitého na Sardínii od spotrebnej dane – Vymáhanie – Rozhodnutie o odklade výkonu platobného výmeru prijaté vnútroštátnym súdnym orgánom“*

V tejto veci išlo o žalobu EK voči Taliansku ohľadom vymáhania štátnej pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom. Súdny dvor okrem iného rozhodol, že Taliansko porušilo aj informačné povinnosti voči EK, ktoré mu boli uložené príslušnými rozhodnutiami EK osobitne od povinnosti vymôcť späť štátnu pomoc a informovať o jej vymožení. Pritom Súdny dvor konštatoval porušenie aj v prípade, kedy Taliansko zmeškalo lehotu vyplývajúcu z rozhodnutia iba o dva dni.

## **T. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti**

### **C-129/14 PPU Spasic (27. 5. 2014)**

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach – Charta základných práv Európskej únie – Články 50 a 52 – Zásada ne bis in idem – Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda – Článok 54 – Pojmy trestu, ktorý bol ‚už odpykaný‘ a ktorý ‚sa práve odpykáva‘“*

Zoran Spasic, srbský štátny príslušník, je v Nemecku stíhaný za trestný čin podvodu spáchaný v Taliansku. Súčasne bol v Taliansku odsúdený za ten istý trestný čin na trest odňatia slobody v dĺžke jedného roka v spojení s pokutou. Zoran Spasic, ktorý už bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iné trestné činy v Rakúsku, zaplatil pokutu, ale trest odňatia slobody nevykonal. V nadväznosti na európsky zatýkajúci rozkaz bol pán Spasic z Rakúska vydaný do Nemecka, kde má byť súdený za čin podvodu spáchaný v Taliansku. V tejto súvislosti vyslovil pán Spasic pochybnosť o zlučiteľnosti procesu zo zásadou *ne bis in idem*. Súdny dvor rozhodol, že pokiaľ, ako aj v tomto prípade, sú trest odňatia slobody a pokuta uložené ako dva hlavné tresty, iba zaplatenie pokuty nestačí na záver, že trest už bol vykonaný alebo sa práve vykonáva a z tohto dôvodu tzv. podmienka výkonu stanovená v Schengenskom vykonávacom dohovore nie je v jeho prípade splnená.

### **C-398/12 M (5. 6. 2014)**

*„Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda – Článok 54 – Zásada ne bis in idem – Pôsobnosť – Uznesenie o zastavení konania pred podaním obžaloby pre nedostatok dôkazov vydaný súdom zmluvného štátu – Možnosť obnovy súdneho vyšetrovania v prípade novoobjavených skutkových okolností a/alebo dôkazov – Pojem osoba, ktorá bola ‚právoplatne odsúdená‘ – Trestné stíhanie v inom zmluvnom členskom štáte proti rovnakej*



*osobe a pre trestný čin spáchaný rovnakými skutkami – Zánik obžaloby a uplatnenie zásady ne bis in idem“*

Pán M, taliansky štátny občan bydliskom v Belgicku, sa mal na území Belgicka dopustiť sexuálneho násillia. Po ukončení vyšetrovania však belgický prvostupňový súd uznesením zastavil konanie pre nedostatok dôkazov. Počas vyšetrovania prebiehajúceho na belgickom území sa v Taliansku začalo proti pánovi M nové trestné konanie pre trestný čin spáchaný rovnakými skutkami, na základe ktorého bola proti nemu vznesená žaloba. Pán M sa však dovoľával zásady *ne bis in idem* vzhľadom belgické uznesenie o zastavení konania. Súdny dvor podporil názor pána M. a dospel k záveru, že uznesenie o zastavení konania pred podaním obžaloby, ktoré je v zmluvnom štáte, v ktorom bolo toto uznesenie vydané, prekážkou nového vyšetrovania za trestný čin spáchaný rovnakými skutkami proti osobe, ktorej sa toto uznesenie týka, sa má považovať za rozhodnutie predstavujúce právoplatný rozsudok v zmysle príslušného ustanovenia Schengenského vykonávacieho dohovoru a tvorí tak prekážku novému vyšetrovaniu proti tejto osobe za ten istý trestný čin v inom zmluvnom štáte pod podmienkou, že sa proti tejto osobe nevyskytnú nové skutkové okolnosti a/alebo dôkazy.

### **C-138/13 Dogan (10. 7. 2014)**

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom – Dodatokový protokol – Článok 41 ods. 1 – Právo na pobyt rodinných príslušníkov tureckých štátnych príslušníkov – Vnútroštátna právna úprava, ktorá vyžaduje preukázanie základných jazykových znalostí od rodinných príslušníkov, ktorí by chceli vstúpiť na štátne územie – Prípustnosť – Smernica 2003/86/ES – Zlúčenie rodiny – Článok 7 ods. 2 – Zlučiteľnosť“*

Nemecko v roku 2007 zaviedlo novú podmienku na získanie víz na účely zlúčenia rodiny pre manželských partnerov, a to požiadavku základných znalostí nemčiny. V rámci konania o udelenie víz pre pani Doganovú, tureckú štátnu príslušníčku a manželku tureckého štátneho príslušníka, bola spochybnená zlučiteľnosť tejto požiadavky s klauzulou „standstill“ v Dohode o pridružení s Tureckom. Súdny dvor objasnil, že vnútroštátne ustanovenie sťažuje zlúčenie rodiny tým, že sprísňuje podmienky prvého vstupu. Uznal síce odôvodnenia predložené nemeckou vládou, a to konkrétne podporu integrácie a zabránenie núteným manželstvám. Sporná právna úprava však podľa Súdneho dvora ide nad rámec toho, čo je nevyhnutné, a preto je nezlučiteľná s klauzulou „standstill“.

### **Spojené veci C-473/13 a C-514/13 Bero a Bouzalmate (17. 7. 2014)**

#### **C-474/13 Pham (17. 7. 2014)**

*„Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2008/115/ES – Spoločné normy a postupy členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území – Článok 16 ods. 1 – Zaistenie na účely odsunu – Zaistenie vo väzenskom zariadení – Nemožnosť umiestnenia štátnych príslušníkov tretích krajín v špecializovanom zariadení určenom na zaistenie – Neexistencia takéhoto zariadenia v spolkovej krajine, v ktorej je štátny príslušník tretej krajiny zaistený – Možnosť umiestnenia zaisteného štátneho príslušníka tretej krajiny spoločne s riadnymi väzňami, ak s tým tento štátny príslušník súhlasí“*



Predmetom vnútroštátnych sporov bola zákonnosť rozhodnutí o zaistení na účely návratu podľa návratovej smernice, prijatých voči štátnym príslušníkom tretích štátov, ktorí v Nemecku požiadali o azyl alebo o priznanie postavenia utečenca, ktoré boli zamietnuté. V období pred návratom boli žiadatelia umiestnení vo väzenských zariadeniach. Súdny dvor vyhlásil, že členský štát sa nemôže odvolávať na svoj nedostatok vhodných špecializovaných zariadení ako ospravedlnenie umiestnenia príslušníkov tretích členských štátov do väzenia. Toto platí aj pri osobách, ktoré s takýmto umiestnením súhlasili.

### **C-338/13 Noorzia** (17. 7. 2014)

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Právo na zlúčenie rodiny – Smernica 2003/86/ES – Článok 4 ods. 5 – Vnútroštátna právna úprava, ktorá požaduje, aby garant a jeho manželský partner dosiahli vek 21 rokov v čase podania žiadosti o zlúčenie rodiny – Konformný výklad“*

Pani Noorzia požiadala o povolenie na pobyt na účely zlúčenia rodiny so svojím manželom, ktorý je rovnako občanom Afganistanu a má trvalý pobyt v Rakúsku. Žiadosť bola zamietnutá z dôvodu, že jej manžel v čase podania žiadosti ešte nedovršil vek 21 rokov, a preto nebola splnená osobitná podmienka zlúčenia rodiny stanovená rakúskym právom. Súdny dvor odpovedal na otázku vnútroštátneho súdu, že vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej musia manželskí a registrovaní partneri dovŕšiť vek 21 rokov už v čase podania žiadosti, aby sa mohli považovať za rodinných príslušníkov, ktorí sú oprávnení pripojiť sa ku garantovi, nie je v rozpore s právom EÚ.

### **C-469/13 Tahir** (17. 7. 2014)

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2003/109/ES – Článok 2, článok 4 ods. 1, článok 7 ods. 1 a článok 13 – ‚Povolenie na pobyt osoby s dlhodobým pobytom – EÚ‘ – Podmienky priznania – Oprávnený a nepretržitý pobyt v hostiteľskom členskom štáte päť rokov pred podaním žiadosti o povolenie na pobyt – Osoba spojená rodinným vzťahom s osobou s dlhodobým pobytom – Účinky“*

Pani Tahir podala žiadosť o vydanie povolenia na pobyt osoby s dlhodobým pobytom na účely zlúčenia so svojím manželom, ktorý toto povolenie má. Táto žiadosť jej bola zamietnutá z dôvodu, že pani Tahir nespĺňala podmienku päťročného oprávneného a nepretržitého pobytu. Súdny dvor rozhodol, že táto podmienka je súlade s právom EÚ. Podľa Súdneho dvora rodinný príslušník nemôže byť oslobodený od podmienky stanovenej v čl. 4 ods. 1 smernice 2003/109, podľa ktorej pre získanie príslušného nároku sa musia štátni príslušníci tretích krajín oprávnené a nepretržite zdržiavať na území príslušného členského štátu päť rokov bezprostredne pred podaním príslušnej žiadosti.

## **U. Oblasť: Verejné obstarávanie**

### **C-574/12 Centro Hospitalar de Setúbal a SUCH** (19. 6. 2014)

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky na služby – Smernica 2004/18/ES – Zadanie zákazky bez začatia postupu verejného obstarávania (zadanie zvané ‚in house‘) – Subjekt, ktorému sa zadáva zákazka, právne odlišný od verejného obstarávateľa – Centrum poskytovania asistenčných služieb a služieb nemocničnej pomoci –*



*Verejnoprospešné neziskové združenie – Väčšina členov tvorená verejnými obstarávateľmi – Menšina členov tvorená subjektmi súkromného práva, charitatívnymi neziskovými združeniami – Činnosť vykonávaná v prospech členov v objeme aspoň 80 % obrátu“*

SUCH je verejnoprospešné neziskové združenie, ktorého členmi sú aj verejné nemocnice, aj súkromné inštitúcie sociálnej solidarity vykonávajúce neziskové činnosti. Verejná nemocnica uzatvorila so SUCH zmluvu na dodávku jedál, a to bez uplatnenia postupov verejného obstarávania uvedených v smernici 2004/18 vzhľadom na to, že podľa zmluvných strán ide o vzťah „in house“, ktorý existuje medzi SUCH a verejnými nemocnicami ako jeho členmi, pričom ich cieľom je uspokojiť potreby týchto členov internými prostriedkami. Súdny dvor ozrejmil, že ak subjektom, ktorému sa zadáva verejná zákazka, je také verejnoprospešné neziskové združenie, akým je aj SUCH, podmienka týkajúca sa „obdobnej kontroly“, ktorú formuluje judikatúra Súdneho dvora, nie je splnená, a preto zadanie verejnej zákazky nie je možné považovať za transakciu „in house“.

### **C-358/12 Consorzio Stabile Libor Lavori Pubblici (10. 7. 2014)**

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky – Zákazky nedosahujúce prah stanovený smernicou 2004/18/ES – Články 49 ZFEÚ a 56 ZFEÚ – Zásada proporcionality – Podmienky vylúčenia zo zadávacieho konania – Kvalitatívne kritériá výberu účastníkov týkajúce sa osobnej spôsobilosti uchádzača – Povinnosti týkajúce sa odvodov príspevkov na sociálne zabezpečenie – Pojem ‚závažné porušenie‘ – Rozdiel medzi splatnými a zaplatenými sumami vyšší než 100 eur a 5 % splatných súm“*

Talianska úprava v prípade verejných zákaziek na práce s nižšou hodnotou, než je prahová hodnota definovaná smernicou o verejnom obstarávaní, ukladá verejným obstarávateľom povinnosť vylúčiť zo zadávacieho konania týkajúceho sa takejto zákazky uchádzača zodpovedného za porušenie v oblasti odvodov príspevkov na sociálne zabezpečenie, pokiaľ rozdiel medzi splatnými a zaplatenými sumami je súčasne vyšší než 100 eur a 5 % splatných súm. Súdny dvor povedal, že takáto vnútroštátna úprava neodporuje právu EÚ, keďže sleduje legitímny cieľ všeobecného záujmu a rešpektuje zásadu proporcionality.

## **V. Oblasť: Voľný pohyb osôb**

### **Spojené veci C-58/13 a C-59/13 Torresi (17. 7. 2014)**

*„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb osôb – Prístup k advokátskemu povolaniu – Možnosť zamietnuť registráciu v zozname advokátskej komory štátnym príslušníkom členského štátu, ktorí získali odbornú kvalifikáciu advokáta v inom členskom štáte – Zneužitie práva“*

Dvaja talianski štátni príslušníci po získaní vysokoškolského diplomu v odbore právo v Taliansku boli zaregistrovaní ako advokáti na zoznam v Španielsku. Následne podali žiadosť o registráciu v Taliansku, ktorá im bola zamietnutá z dôvodu, že takéto správanie malo jediný cieľ, a to vyhnúť sa uplatneniu talianskeho práva upravujúceho prístup k povolaniu advokáta, a predstavuje z tohto dôvodu zneužitie práva usadiť sa. Súdny dvor vyhlásil, že štátni príslušníci EÚ majú právo zvoliť si členský štát, v ktorom získajú svoj titul, a členský štát, v ktorom budú vykonávať svoje povolanie. Uvedené právo je súčasťou výkonu základných slobôd zaručených Zmluvami. Vrátenie sa do členského štátu, aby sa v ňom vykonávalo povolanie advokáta pod





titulom udeleným v inom členskom štáte, teda nepredstavuje zneužívajúci postup, ale naopak, je práve naplnením cieľa príslušnej smernice.

## **W. Oblasť: Voľný pohyb tovaru**

### **C-573/12 Ålands Vindkraft (1. 7. 2014)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Vnútroštátny systém podpory, podľa ktorého sa obchodovateľné zelené certifikáty vydávajú zariadeniam vyrábajúcim elektrickú energiu z obnoviteľných zdrojov energie – Povinnosť dodávateľov elektrickej energie a niektorých spotrebiteľov každoročne predložiť príslušnému orgánu určitý počet zelených certifikátov – Odmietnutie vydávať zelené certifikáty výrobným zariadeniam nachádzajúcim sa mimo dotknutého členského štátu – Smernica 2009/28/ES – Článok 2 druhý odsek písm. k) a článok 3 ods. 3 – Voľný pohyb tovaru – Článok 34 ZFEÚ“

Nastavenie švédskeho systému podpory výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov umožňovalo švédskym výrobcam zelenej elektrickej energie získať priamu ekonomickú výhodu oproti výrobcam z iných členských štátov. Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že švédska právna úprava je v súlade s právom EÚ. Podľa Súdneho dvora totiž členské štáty nemajú z práva EÚ povinnosť podporovať výrobu energie z obnoviteľných zdrojov v iných štátoch EÚ. Ďalej Súdny dvor síce skonštatoval obmedzenie voľného pohybu tovaru, ale označil ho za odôvodnené z hľadiska cieľa všeobecného záujmu, ktorý spočíva v podpore využívania obnoviteľných zdrojov energie.

## **X. Oblasť: Životné prostredie**

### **C-521/12 Briels a i. (15. 5. 2014)**

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 92/43/EHS – Článok 6 ods. 3 a 4 – Ochrana prirodzených biotopov – Osobitné chránené územia – Posúdenie vplyvu plánu alebo projektu na chránené územie – Povolenie plánu alebo projektu v chránenej lokalite – Kompenzačné opatrenia – Lokalita Natura 2000 ‚Vlijmens Ven, Moerputten & Bossche Broek‘ – Projekt diaľnice A 2 ‚s-Hertogenbosch-Eindhoven‘“

Spor sa týkal projektu diaľnice schváleného holandskou vládou, ktorá má viesť cez osobitné chránené územie. Na účely zhodnotenia, do akej miery by mohol projekt diaľnice nepriaznivo ovplyvniť životné prostredie, boli vypracované posúdenia vplyvu na chránenú lokalitu. Podľa nich tento projekt mohol nepriaznivo ovplyvniť chránené biotopy, konkrétne bezkolencové lúky. Z tohto dôvodu projekt diaľnice stanovoval zlepšenie spôsobom vytvorenia nových bezkolencových lúk. Súdny dvor rozhodol, že keďže plánované opatrenia majú za účel kompenzovať negatívne vplyvy, pričom ich cieľom nie je ani vyhnúť sa takýmto nepriaznivým vplyvom a ani ich znížiť, a ani nemožno s istotou očakávať pozitívne výsledky, nemôžu byť zohľadnené v rámci konania upraveného v čl. 6 ods. 3 smernice o biotopoch. Len v prípade, že sa plán alebo projekt aj napriek negatívne posúdeniu vplyvov vykonanému podľa čl. 6 ods. 3 smernice a pri neexistencii alternatívnych riešení musí realizovať z dôvodov vyššieho verejného záujmu, takéto opatrenia môžu byť kvalifikované ako kompenzačné opatrenie v zmysle odseku 4 tohto článku.



## II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

### A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

#### ***T-198/12 Spolková republika Nemecko v. Európska komisia (14. 5. 2014)***

*„Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2009/48/ES – Bezpečnosť hračiek – Limitné hodnoty pre nitrozamíny, nitrozovateľné látky, olovo, bárium, arzén, antimón a ortuť v hračkách – Rozhodnutie Komisie neschváliť v plnom rozsahu zachovanie odlišných vnútroštátnych ustanovení – Časovo obmedzené schválenie – Dôkaz o vyššej úrovni ochrany pre ľudské zdravie zabezpečenej vnútroštátnymi ustanoveniami“*

Nemecko žiadalo čiastočne zrušiť rozhodnutie EK, ktorým rozhodla o neschválení jeho žiadosti o zachovanie národných limitných hodnôt pre určité chemické látky v hračkách, ktoré platili v Nemecku pred prijatím novej smernice týkajúcej sa hračiek, resp. ktorým rozhodla o časovom obmedzení schválenia vo vzťahu k niektorým týmto látkam. V tejto veci Nemecko úspešne žiadalo o vydanie predbežného opatrenia.<sup>6</sup> Vo veci samej však Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie EK, pokiaľ ide o neschválenie opatrení Nemecka týkajúcich sa arzénu, antimónu a ortuti. Nemecko totiž nepreukázalo, že jeho vnútroštátne ustanovenia zabezpečia vyššiu úroveň ochrany verejného zdravia, ako harmonizačné opatrenie EÚ. Zároveň však Všeobecný súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie v časti týkajúcej sa olova obsahuje vnútorný rozpor, ktorý môže zabrániť správne mu pochopeniu dôvodov, ktoré sú jeho základom, a preto ho v uvedenej časti zrušil.

### B. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

#### ***Spojené veci T-495/12 až T-497/12 European Drinks v. ÚHVT (5. 6. 2014)***

*„Ochranná známka Spoločenstva – Námietkové konanie – Žiadosť o zápis obraznej ochrannej známky Dracula Bite a DRACULA BITE – Skoršia obrazná ochranná známka Dracula – Nedostatok dôkazov o skutočnom používaní skoršej ochrannej známky – Článok 42 ods. 2 a 3 nariadenia č. 207/2009“*

V snahe o registráciu ochrannej známky Spoločenstva *Dracula Bite* pre alkoholické nápoje boli podané námietky majiteľom skoršej ochrannej známky *Dracula*, ktorý sa pokúsil dokázať skutočné používanie svojej ochrannej známky. Všeobecný súd však podrobil kritike dôkazy, ktoré majiteľ skoršej ochrannej známky predložil. Podľa Všeobecného súdu predaj 2 592 fliaš vodky v priebehu troch mesiacov na rumunskom trhu, berúc do úvahy veľkosť tohto trhu, nie je dostatočným dôkazom o skutočnom používaní ochrannej známky na to, aby námietke mohlo byť vyhovené.

#### ***T-85/13 K-Swiss v. ÚHVT (13. 6. 2014)***

*„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o neplatnosť – Obrazná ochranná známka spoločenstva pozostávajúca s 5 rovnobežných pásikov na topánke – Absolútne dôvody zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 40/94 (teraz čl. 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009*

---

<sup>6</sup> Uznesenie predsedu Všeobecného súdu z 15. mája 2013.



Známy výrobca športových topánok K-Swiss podal žiadosť o registráciu ochrannej známky pozostávajúcej z piatich rovnobežných pásov umiestnených na boku topánky. ÚHVT odmietol zaregistrovať takúto ochrannú známku a Všeobecný súd jeho rozhodnutie potvrdil. Všeobecný súd povedal, že dané pásiky sú neoddeliteľné z produktu, ktorý označujú, čiže v tomto prípade od topánky, a preto musia byť brané ako nerozoznateľné od výzoru určeného produktu. Spotrebiteľia nehodnotia obchodný pôvod produktu na základe známk nerozoznateľných od výzoru samotného produktu. Takáto známka by mohla byť zapísaná ako ochranná známka len v prípade, že sa odlišuje od noriem alebo zvykov v danej oblasti, a že nemá iba dekoratívnu úlohu, čo však podľa Všeobecného súdu sporná ochranná známka nespĺňa. O tom, že známka nemá len dekoratívnu úlohu sa spoločnosť snažila presvedčiť Všeobecný súd prostredníctvom poukázania na úspešnú registráciu tejto ochrannej známky na národnej úrovni vo viacerých členských štátoch, ale takisto neúspešne.

### ***T-1/13 Advance Magazine Publishers v. ÚHVT (4. 7. 2014)***

*„Ochranná známka spoločenstva – Námietkové konanie – Žiadosť o zápis ochrannej slovej známky spoločenstva GLAMOUR – Skoršia medzinárodná ochranná známka TUDOR GLAMOUR - Riziko zámeny – Článok 8 ods. 1 bod b) nariadenia č. 207/2009“*

Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT, ktorý zamietol registráciu ochrannej známky GLAMOUR. Pri hodnotení, či zo strany verejnosti existuje možnosť zámeny staršej ochrannej známky s novšou ochrannou známkou, Všeobecný súd uviedol, že obe slová v skoršej ochrannej známke sú rovnako dôležité. Zároveň uviedol, že obe majú význam v anglickom jazyku. Pre časť relevantnej verejnosti EÚ, ktorá má znalosť anglického jazyka aj anglickej histórie, budú mať koncepčný význam, takisto aj pre nezanedbateľnú časť verejnosti, ktorá má znalosť anglického jazyka, ale nie histórie. Avšak pre nezanedbateľnú časť relevantnej verejnosti, ako napr. časť českej a slovenskej verejnosti, ktorá nerozumie po anglicky, nebudú mať tieto dve známky žiadny význam.

## **C. Oblasť: Hospodárska súťaž**

### ***T-286/09 Intel v. Európska komisia (12. 6. 2014)***

*„Hospodárska súťaž – Zneužitie dominantného postavenia – Trh mikroprocesorov – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 82 ES a článku 54 Dohody o EHP – Vernostné zľavy – Obmedzenia typu "naked restrictions" – Test rovnako efektívneho súťažiteľa – Medzinárodná právomoc Komisie – Povinnosť Komisie vyšetrovať – Obmedzenia – Právo na obhajobu – Zásada riadnej správy vecí verejných – Celková stratégia – Pokuty – Jediné a pokračujúce porušenie – Usmernenia z r. 2006 o výpočte pokút“*

EK prijala v roku 2009 rozhodnutie voči spoločnosti Intel, ktorým jej uložila historicky najvyššiu pokutu uloženú jednej spoločnosti za zneužitie dominantného postavenia (vo výške 1,06 mld. €). Tohto zneužitia sa spoločnosť Intel dopustila tým, že sa na trhu mikroprocesorov x86 snažila vytlačiť svojho jediného relevantného konkurenta (spoločnosť AMD), a to jednak zmluvami o vernostných zľavách so štyrmi najväčšími výrobcami osobných počítačov, a jednak zmluvou s najväčším európskym distribútorom osobných počítačov o finančných odmenách za preferovanie distribúcie počítačov s jej mikroprocesormi. Všeobecný súd jej žalobu proti



tomuto rozhodnutiu zamietol. Zaoberal sa okrem iného aj otázkou medzinárodnej právomoci EK, ktorá je daná buď vtedy, ak je protisúťažná dohoda implementovaná v EÚ, alebo vtedy, ak má bezprostredný a substantívny účinok v EÚ. Uvedené podmienky sú teda alternatívne, pričom v danom prípade bola podľa Všeobecného súdu právomoc EK založená na základe oboch týchto podmienok.

## **D. Oblasť: Inštitucionálne právo**

***T-410/14 R Wilders v. Európsky parlament a i. (20. 6. 2014)***

***T-410/14 Wilders v. Európsky parlament a i. (30. 6. 2014)***

*„Žaloba o neplatnosť– Európsky parlament – Akt týkajúci sa volieb členov Európskeho parlamentu vo všeobecných priamych voľbách – Nezlučiteľnosť členstva v Európskom parlamente s členstvom v národnom parlamente (zákaz dvojitého mandátu) – Európske voľby 2014 – Zjavná neprípustnosť“*

Žalobca, poslanec holandského parlamentu, ktorý bol zvolený 22. mája 2014 do Európskeho parlamentu, napadol okrem iného akt upravujúci voľby členov Európskeho parlamentu. Žiadal Všeobecný súd, aby vyslovil, že zákaz dvojitého mandátu poslanca je v rozpore s Európskym dohovorom pre ľudské práva a tiež aby uložil Európskemu parlamentu prijať ho ako európskeho poslanca pri zachovaní funkcie národného poslanca. Vzhľadom na to, že napadnutý akt bol publikovaný ešte v roku 2002, Všeobecný súd najprv konštatoval zjavnú neprípustnosť žaloby v tejto časti z dôvodu, že bola podaná oneskorene. Napokon Všeobecný súd uviedol, že nie je príslušný vynášať ani deklaratórne rozsudky ani ukladať orgánom EÚ povinnosti a žalobu ako celok zamietol. Všeobecný súd zamietol aj žalobcovu žiadosť o vydanie predbežného opatrenia, ktorú podal pred podaním žaloby vo veci samej, a to okrem iného aj práve z dôvodu, že sa žaloba vo veci samej javila ako zjavne neprípustná.

## **E. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov**

***T-16/11 Holandské kráľovstvo v. Európska komisia (3. 7. 2014)***

*„EPUZF – Záručná sekcia– EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Výdavky vykonané v rámci európskeho systému kvót pre výrobu zemiakového škrobu – Právo na obhajobu“*

Holandsko v uvedenej veci žalovalo rozhodnutie EK, ktorým vylúčila z financovania v rámci poľnohospodárskych záručných fondov výdavky oznámené holandskými orgánmi, ktoré boli vyplatené v rámci európskych režimov podpory pre zemiakový škrob, paušálne o 10%. Všeobecný súd v tejto veci okrem iného skúmal aj to, či bolo porušené právo Holandska na obhajobu tým, že EK nedodržala kontradiktórne konanie predpísané príslušnými nariadeniami, ktoré upravujú oblasť poľnohospodárskych fondov. Napokon dospel k záveru, že tým, že EK založila svoje rozhodnutie aj na takých dôvodoch, ku ktorým sa Holandsko nemohlo vyjadriť, odňala Holandsku procesné garancie zaručené právom EÚ a napadnuté rozhodnutie treba zrušiť.



## F. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

### ***T-293/12 Syria International Islamic Bank v. Rada EÚ (11. 6. 2014)***

*„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zjavne nesprávne posúdenie – Dôkazné bremeno – Náhrada škody“*

Všeobecný súd v uvedenej veci skúmal, či Rada EÚ oprávnenne zapísala žalobkyňu, sýrsku banku, na zoznam subjektov, voči ktorým sa uplatňujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii. Rada EÚ zápis odôvodnila tým, že žalobkyňa vykonávala finančné transakcie pre osoby, ktoré mali účty v dvoch iných bankách zaradených na rovnaký sankčný zoznam. Všeobecný súd skonštatoval, že Rada EÚ nepreukázala, že by finančné transakcie vykonávané žalobkyňou pre dotknutých klientov zahŕňali obzvlášť veľké riziko, že finančné prostriedky v týchto transakciách pochádzajú zo sýrskeho režimu alebo od osôb, voči ktorým sa uplatňujú reštriktívne opatrenia. Na preukázanie tejto skutočnosti totiž nestačí, že títo klienti majú účty aj v iných bankách, ktoré sú predmetom reštriktívnych opatrení. Všeobecný súd preto žalobe vyhovel a zápis sýrskej banky na sankčný zoznam zrušil.

### ***T-181/13 Sharif University of Technology v. Rada EÚ (3. 7. 2014)***

*„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov – Žaloba o neplatnosť – Lehota stanovená pre začatie konania – Prípustnosť – Povinnosť odôvodnenia – Nesprávne posúdenie“*

Všeobecný súd v uvedenej veci zrušil zaradenie žalobkyne, iránskej univerzity, na zoznam subjektov, voči ktorým sa uplatňujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu. Skonštatoval, že Rada EÚ nepreukázala, že žalobkyňa poskytla svoje laboratóriá subjektom, ktoré sú spájané so šírením jadrových zbraní a že tým pádom bol jej zápis na zoznam neopodstatnený. V rozsudku skúmal, na ktorých dokumentoch mohla Rada EÚ oprávnenne založiť svoje rozhodnutie. a najmä či bola oprávnená založiť svoje rozhodnutie o zápise na dôvernom dokumente, ktorý nebol sprístupnený v konaní. Všeobecný súd napokon z dôvodu, aby Rada EÚ mala možnosť napraviť zistené pochybenia, okrem iného poskytnutím dostatočných dôkazov na podporu dôvodov zápisu žalobkyne, ponechal časové účinky napadnutých aktov počas dvoch mesiacov od vynesenia rozsudku.

### ***T-203/12 Alchaar v. Rada EÚ (3. 7. 2014)***

*„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii – Zápis do zoznamu osôb na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii – Spojenie s režimom – Právo obhajoby – Právo na spravodlivý proces – Povinnosť odôvodnenia – Dôkazné bremeno – Právo na účinnú súdnu ochranu – Proporcionalita – Právo na majetok – Právo na súkromný život“*

Všeobecný súd zrušil zaradenie žalobcu, bývalého ministra hospodárstva a obchodu v Sýrii, do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrii. Vo svojom rozsudku predovšetkým skúmal, či Rada EÚ dostatočne preukázala opodstatnenosť zápisu žalobcu na zoznam, keď ho aj po jeho demisii z funkcie ministra ponechala na zozname len na



základe jeho statusu bývalého ministra, nakoľko z tohto dôvodu predpokladala, že je spojený so sýrskou vládou a s jej násilnými represiami voči civilnému obyvateľstvu. Rada EÚ však neposkytla žiaden relevantný dôkaz a neoprávnene sa snažila preniesť dôkazné bremeno na žalobcu tým, že požadovala, aby on sám preukázal, že už nemá spojenie so sýrskym režimom po ukončení jeho funkcie.

## **G. Oblasť: Štátna pomoc**

### ***Spojené veci T-319/12 a T-321/12 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (3. 7. 2014)***

*„Štátna pomoc – Kinematografia – Pomoc vo forme financovania výstavby nového štúdia – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Test súkromného investora– Regionálna štátna pomoc – Pomoc určená na podporu kultúry – Povinnosť odôvodnenia“*

Španielsko napadlo rozhodnutie EK, ktorým označila za nezlučiteľnú so spoločným trhom štátnu pomoc, ktorú autonómny región Valencia priznal v prospech filmového štúdia „Ciudad de la Luz SA“ vo forme financovania výstavby nového štúdia v celom rozsahu z verejných zdrojov. Všeobecný súd v tejto veci okrem iného skúmal, či EK správne posúdila kultúrny obsah poskytnutej pomoci vzhľadom na kritériá uvedené v oznámení uplatniteľnom na pomoc v audiovizuálnej oblasti a či bolo toto posúdenie dostatočne odôvodnené. Dospel k záveru, že EK dostatočne odôvodnila, prečo tieto kritériá neboli splnené, okrem iného aj tvrdením, že filmové štúdio neprispievalo k podpore európskej kultúry, keďže vyberalo filmy na čisto komerčnej báze.

### ***T-305/13 R SACE a Sace BT v. Európska komisia (13. 6. 2014)***

*„Žiadosť o predbežné opatrenie – Štátna pomoc – Pomoc vo forme kapitálových vkladov v prospech poisťovacej spoločnosti vykonaná verejnou materskou spoločnosťou – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariadujúce vymáhanie – Žiadosť o odklad výkonu – Naliehavosť – Fumus boni juris – Vyvažovanie záujmov“*

Žalobkyne v uvedenej veci požiadali Všeobecný súd o odklad výkonu rozhodnutia EK, ktorým konštatovala, že štátna pomoc poskytnutá materskou spoločnosťou vo vlastníctve štátu (SACE) v prospech dcérskej poisťovacej spoločnosti (Sace) vo forme kapitálových vkladov je nezlučiteľná s vnútorným trhom a nariadila jej vymáhanie. Všeobecný skúmal splnenie podmienok na takýto odklad a konštatoval jednak splnenie podmienky naliehavosti ako aj požiadavky *fumus boni juris*. Pri vyvažovaní záujmov však dospel k záveru, že vzhľadom na to, že sa žalobkyne v priebehu tohto konania zhodli s EK na určitej sume nevyhnutnej na ich ďalšie fungovanie, nie je v záujme EÚ na riadnom vymáhaní štátnej pomoci vyhovieť žiadosti o odklad v celom rozsahu. Všeobecný súd tak nariadil iba čiastočný odklad výkonu predmetného rozhodnutia a vymedzil sumu, ktorú je Taliansko oprávnené vymáhať od žalobkyne.



## H. Oblasť: Verejné obstarávanie

### ***T-4/13 Communicaid Group v. Európska komisia (11. 6. 2014)***

*„Verejné zákazky – Výberové konanie – Poskytovanie jazykového vzdelávania pre zamestnancov inštitúcií, orgánov a agentúr EÚ v Bruseli – Zamietnutie ponúk predložených uchádzačom – Zásada transparentnosti – Zákaz diskriminácie – Rovnaké zaobchádzanie – Článok 94 Finančného nariadenia – Kritériá vylúčenia – Povinnosť odôvodnenia – Kritériá zadania zákazky – Zjavná chyba posúdenia“*

Žalobca v tejto veci sa neúspešne uchádzal o poskytovanie jazykového vzdelávania pre zamestnancov inštitúcií, orgánov a agentúr EÚ v Bruseli. Vo svojej žalobe okrem iného namietal, že predkladateľ víťaznej ponuky bol zvýhodnený tým, že zamestnával zamestnanca, ktorý sa predtým ako vyslaný národný expert podieľal na príprave tohto verejného obstarávania. Všeobecný súd však jeho námietku proti údajnému nerovnakému zaobchádzaniu zamietol, a to jednak preto, že EK nemôže niesť zodpovednosť za nelojálne správanie daného bývalého zamestnanca, a jednak preto, že žalobca nepreukázal, že by EK o tejto skutočnosti vôbec vedela.